

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 9 oktober 2018 met nummer RvVb/S/1819/0147
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0495/SA

Verzoekende partij	de heer Luuk BOELENS met woonplaatskeuze te 2000 Antwerpen, Falconrui 60
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 4 april 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 mei 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van Winvest Holding (hierna: de aanvrager) tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 6 januari 2017 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een handelspand naar vier appartementen op een perceel gelegen te 2000 Antwerpen, Paardenmarkt 17, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, nr. 458A.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 8 juni 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat artikelen 56, §1, 2° en 57, 1° Procedurebesluit in samenlezing met artikel 40, §3 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges bepalen dat het verzoekschrift in geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, en het verzoekschrift op het eerste gezicht geen omschrijving van dergelijke redenen lijkt te bevatten en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Bij deze teken ik bezwaar aan tegen de beschikking van de door de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen om mijn schorsingsverzoek per onmiddellijk van de afgegeven vergunning in kader van bovengenoemd rolnummer niet toe te kennen. De voorzitter stelt (ten overvloede) vast dat de werken waarvoor de gewraakte stedenbouwkundige vergunning is verleend grotendeels lijken te zijn uitgevoerd.

Dit is zeker niet het geval en de werken gaan ook nog steeds door. Als bewijs daarvoor verwijs ik naar bijgaande gisteren gemaakte foto's, die op zich al aangeven dat er intern (maar ook extern) nog veel moet gebeuren. Daarenboven als u deze foto's vergelijkt met de foto's die ik al eerder naar u heb toegestuurd, bij mijn oorspronkelijk bezwaarschrift, kunt u ook waarnemen dat in de afgelopen drie maanden (mogelijk preluderend op de wraking van de vergunning) ook al veel is gebeurd. Maar nog niet alles!

Ten overvloede wijs ik er op dat ik reeds begin april heb verzocht om een schorsing per direct, maar dat u sindsdien geen acties hebt ondernomen in deze zin. De derving op de inkomsten van mijn zonnepanelen en mijn woongenot gaat dan ook nog steeds door. Daarenboven vrees ik dat vanwege deze weigering tot schorsing, ik/u uiteindelijk voor een voldongen feit komt te staan, ondanks en zoals ook door de Stad Antwerpen is vastgesteld, overduidelijke majeure fouten zijn gemaakt in de lopende vergunningen procedure. Hierdoor heb ik mijn bezwaren nooit over het voetlicht kunnen brengen en zijn deze door de betreffende vergunningen verleners ook nooit meegewogen.

Derhalve verzoek ik u alsnog tot schorsing van de vergunning per direct over te gaan; en kunt u dit schrijven beschouwen als de gevraagde uiteenzetting in de artikelen 56, paragraaf 1, 2 en 57,1. Deze had ik overigens ook al met zoveel woorden in mijn eerste uiteenzetting opgenomen.

...”

2.

Artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59/1, §3 Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij aan te tonen dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

De Raad moet echter vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven. Zij zet in haar verantwoordingsnota weliswaar uiteen waarom de behandeling van de zaak volgens haar hoogdringend zou zijn, maar verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zoals omschreven in de verantwoordingsnota, zouden kunnen worden afgeleid.

De verzoekende partij richt zich in haar verantwoordingsnota quasi enkel op de vaststelling ten overvloede door de Raad in voormelde beschikking dat de werken grotendeels lijken te zijn uitgevoerd. Hoewel de verzoekende partij aangeeft dat er zowel intern als extern nog veel werk dient te gebeuren, blijkt uit de door de verzoekende partij bijgebrachte foto's dat het grootste gedeelte van de werken, zijnde de oprichting van twee bijkomende verdiepingen, is voltooid en komt het de Raad voor dat het overgrote deel van de werken reeds is uitgevoerd en de schorsing bijgevolg niet meer nuttig kan worden opgelegd.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. Het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 9 oktober 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER